

7720

శ్రీ రస్తు

రామరామ శతకము

శ్రీమద్రామాయణ గొల్లిపాట

ప్రకాశకులు:

రాయలు అందు కో;

పబ్లిషర్స్, బుక్ సెల్లర్స్,

కడప.

కాపీరైటు]

1948

[వెల 0-2-0

విజ్ఞప్తి

భక్తి సాధనము కు నాగుస్కరణము మొదటి సోపానము. 'నామస్మరణాదనోభాసాం హి పశ్యానా భవతరణే' అని పెద్దలవాక్యము. దీని పురస్కరణమొకరినో వాగ్మనులుగా శతకములు ప్రచారమునకు వచ్చినవి. ఇవి నీతి శృంగారి వైవాఖ్య భక్తి నోచకములు కాక బ్రపంచమున భ్యాతిగాంచిరి. ఈ శతకములలో భగవానుని భక్తుడు తన ముందుముఖ్యముగా మోక్షభక్తిని గాచియు స్వగౌరవమును స్వాగౌరవములు పునః. ఈ గుణము ప్రణామాలిక మును శ్రవణీకరించును. తస్మాత్సత్త్వమున వెంపాడించును. భక్తుని వాంఛల దీర్చును. శతకములు చదివినచో నీ విమళము స్వప్రపంచమును నిర్వహణదాంశము. శతకములు మునిముగ కలహతముచేసి పునులు సురించుటనును చిగానందము : సుభవించుటను ముఖ్యసాధనములు. కాబట్టియే ప్రపంచమునక బల్యం బటణముల నిది విరిగి వన్నెక్కోచి. ఈ శతకకర్తలు చిన్నప్పటియును. జనలన్నీకల బాగులు.

శ్రీరామ నామశతకమును రచించిన పోతల వెంకటేశ్వరసింహదాసుడు నెలూరుమండల వాస్తవ్యుడు. తత్సహుతాలూకానాదుల ముఖ్య పుర నివాసి. కూడ్రులలో బలిజనశ్రమం బుట్టి వారకు. ఇంగితల్లి యున్నప్పుడు తండ్రి సరసింహులు. ఇతడు జన్మమున కూడ్రులయ్యును భక్తి వైవాఖ్యములను బాగుగ గునుఖ గున నుపదేశము నొంది యునుభవమునక బెద్దు కొన్న మహామహుడు. శతకమునక బింద్రి. త్త ప్రకారము, పంచవింశతి తత్త్వముల విధము చక్కగా విశదీకరించి యున్నాడు. శ్రీరామ, బాలము, బాలికలు, యువకులు, వృద్ధులు ఈ ప్రధమునక బంది కంఠము కయ్యగి నది. నారాయణ శతకము ననుసరించి యియ్యది వ్రాగ బడినట్లు తోచుచున్నది. శుక్లవత్సరము నకుగా నెనుపదివత్సరముల క్రిందికి వ్రాయబడినదనిరాదు. రెండు శతాబ్దములనుండియు నది వాడికిలో నుడిట్లు : నబబు చున్నది. ఇట్టి శతకకవులనామములు ప్రధములు మునునాని వనియు, నాన రథము పతింప దగినవనియు నెల్లెక విశిష్టము. అంతుల కిందుబాటుగ నుండు నట్లు శుద్ధముగా 'కడప రాయలు అందు కో' నామ ముద్రించి ప్రకటించుట లోక సేవయని నా నమ్మకము.

శ్రీ లలితా: లాసము,
కడప.

ఇట్లు
జనమంచి వేంకట నుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

శ్రీరస్తు

రామరామ శతకము

—o—

శ్రీరామా ! సీతా హృ,

త్వారసరవి ! ధానుమళ సాగరచంద్రా !

భూరిదయారస సాంద్రా !

సారసిపత్రాక్ష ! రామచంద్ర సరేంద్రా !

తా. శ్రీరామా! సీతయొక్క నువ్వన్న అనే కమలమాలకు నూత్యని వంటివాడా! నూర్యవంశము అనే సముద్రమునకు జన్మించి వంటివాడా! అధికమయిన దయాశయముతో నిండినవాడా! కమలములవంటి కన్నులుగల శ్రీరామచంద్ర మహారాజా! వినుము.

శ్రీలక్ష్మీ ప్రాణలోలా । మౌనిజన చిత్తతామరసఫల
ఫాలాక్షి విసురశీలా । దయజూతు పరమాత్మ రామరామ॥ 1
నిక్కమని సంసారము । మదిసమ్మి సేన్మరణచేయలేర
యక్కటా యమునికిప్పుడు । పిట్టవలె కిక్కిరిసి రామరామ॥ 2
తల్లిదండ్రాదులనియు । మరియన్నదమ్మలని సమ్మకొనుచు
నెల్లకాలంబు మదిని । నీభక్తి నేమిరితి రామరామ॥ 3
మోసపోతిని గదయ్యా । యికముందు దోచదేమందునయ్యా
నీచాత్మఁడను గావున । లోనైతి నానలకు రామరామ॥ 4
పాపకర్ముండ నేను । నతిఘోర పాపములు చేసినాఁడ
నీపట్ల నీకన్నను । కృపఁజూడ నిర నెవరు రామరామ॥ 5

- చూయి చీరవదనరోఁ । గొన్నాప్ల మార్గంబు గానరాక
 యేయిపాదుము గానర । జన్మముల నెత్తిరిని రామ॥ 6
- ధనము సంపాదించుచు । నొకతాను దానింబు నేయలేక
 తినుటకును మనసోర్చుక । బుడఁ బచ్చి దీనుడై రామ॥ 7
- గోఁచిమాట్రం దైనను । నొకకొలంబు కొంచుచోప్పటయిలేదు
 నీచుడై యుండుని పురికిఁ । దోవుఁ మన నిక్కమిది రామ॥ 8
- సంసారసాగరమున । నెన్నాప్ల జాలఁ జెరిగినినుగాని
 హింస నిష్పయమె కాని । కనురేచు హింపొనె రామ॥ 9
- కులనింబఁ జేసినాఁడ । బహుదోషులుండు నై పుట్టినాఁడ
 నిలను నామంటిదానిఁ । గృహజాతి వరెనయ్య రామ॥ 10
- ఎంతమాపులయందున । నుదరింబు నిండుగా నిలుచుండినే
 బంతు సంసారముల । భ్రాంతియై యుండుఁగిని రామ॥ 11
- వారుమనినఁ బరుషుడు । కనుబడిన రియగా భ్రాంతిమలన
 గారడీ సంసారిము । నిలువఁగాఁ గనఁబడును రామ॥ 12
- జీవుడే యాశ్వురుండు । కలహోయి జీవుడే పరమాత్మయు
 జీవుఁ ఁనుభ్రాంతి విడువ । నిధిలంబు జీవుడౌ రామ॥ 13
- కుక్కనిక్కిలయందున । నేను బహు పెక్కుజీవులయందున
 అక్కటా పుట్టిగిట్టి । యాజన్మ మెత్తిరిని రామ॥ 14
- రజన్మమం దైనను । నీపాద పూజసేయకయుండిన
 సాజముగ ముందువరెనే । బహు జన్మ సంధివము రామ॥ 15

- జలముపై బుట్టుచుండు । దేహములరీతి యుచినెడంబు
నెఱవ విడి నిష్కరుండు । ప్రాంత్యభలము గద రామ॥ 16
- గాలిలోపల దీపము । తమిట్టి కాదుండు నేవేళనో
కీలుతూపిన దొప్పయు । బుట్టెట్లు నేలఁబడు రామ॥ 17
- కాచేర్థాలు మోసి । నీహుతికలములు గానలేరీ
మోసిదోపుటయె గాన । ముడువరెను ముచ్చుదో రామ॥ 18
- మంచరత్నములందు । భ్రాంతి నిర్మించి రెంటియుండు
బంపాక్షరీమంత్రిము । భాగినిం బయఁ దోను రామ॥ 19
- దీరూపునిం జూచిన । నిర్మముగి నారూపు రానె యోను
ధీరుఁడై యుడు చలఁచిన । మోక్షార్థకారుఁడో రామరామ॥ 20
- పూర్వజన్మంబునుండు । కాజేము పుణ్యహుంబువలన
నుల్లిపై జనునెమునుండు । వచ్చుచునె యుండు శ్రీరామ॥ 21
- నరములు గూడినెపుడు । శుద్ధులు ముట్టె నరములందు
నెరి శోదోరమును గలసిం । బుట్టుచుం బవునుగద రామ॥ 22
- బుట్టె యి దినములకును । నది గట్టిపడి నింకరూప మోను
గదిసి యొరనెలరు శరము । నేర్పడునుగాదె శ్రీరామ॥ 23
- రెండుమానములలోను । హస్తములు రెండు పూర్ణముగనుండు
చంద్రి మాఁడగు నెలలరు । సుందరత నుండు శ్రీరామ॥ 24
- తలపఁ నాయగునెలలరు । పాదములు గలుగు చుట్టియైదునెలలు
నిలిచినను నవలంబములు । నమముగాఁ గలుగు శ్రీరామ॥ 25

అటునెలలై న యంత । నాళ్లన్ని చేరు మఱి యేడునెలలు
 కూరిమిగ నిండఁగానె । జీవుండు కుడురుపడు రామరామ॥ 26
 ఎనిమిదవమాసమందుఁ । దెలివొంది మనసులోఁజింతఁజెందుఁ
 దనపూర్వ కర్మఫలము । కలపోసి నిను పలఁచు రామరామ॥
 మఱి తొమ్మిదవమాసము । రాగానే ముఱితియౌ గర్భమందు
 హరిహరీ నిలిచియుండ । లేనంచు పెరుపొందు రామరామ॥ 28
 దిక్కునా కెవ్వరనుచు । నీరోత దేహమును నుండననుచు
 నక్కటా మున్నుచేయు । కర్మమది యనియేడ్చు రామరామ॥
 కులమునింది చునపుడు । కరసెదలఁ గలసి భోగించునపుడు
 తెలియలేనై చుననుచు । బహుముఖములబొందు రామరామ॥ 30
 కప్పుసాక్షియు పర్వతం । దెట్టలను నొచ్చుగా చూపుచిరి
 నప్పుడే తెలియనైతి । నాఫలం బను యేడ్చు రామరామ॥ 31
 ఈ ముఱితి గర్భమపుడు । చాచినను నిరం గర్మముయిచ్చేయను
 సామి కడ లేర్చుమనుచు । సుజ్ఞానవలె వేఁడు రామరామ॥
 దశమ మాసము వచ్చెను । నమియిమునఁ బగ సభోముఖము
 గాను, వసుధపై జన్మించియు । మాయచే వర్ధిల్లు రామరామ॥
 ముసరులును గింకరులును । గింకరులును ముట్టుచోషంబులును
 బొసఁగ నెలచోషములును । నేవేళఁ బొందుచును రామరామ॥
 మలమూత్రముల మునుఁగుచుఁ । బలుమాటు మించుమించున
 బొర్లుచుఁ-దెలియరాని యవస్థను । గొన్నాళ్లు దీనుఁడై రామ॥

బాలుడై కొన్నినాళ్లు । యౌవన ప్రాయమునఁగొన్ని నాళ్లు
 బాల కొమారములను । నీ భక్తిఁ జేయుయె రామరామ॥ 36
 మగని పలుకులకు నెమరు । పలుకుచును మిగసిరో గలహిం
 చెడి, మగువఁ దెల్లఱిప్రమలఁ । పగులకొని మరిచితిని రామ॥
 రామాతురుం పగుచును । నీ భక్తిఁ గానయె రురుం మరిగి
 ప్రేమిరోకును చిట్టలఁ । గని వారిఁ దెలుచును రామరామ॥ 38
 కాలఁ పన్నినను గాని । చిట్టలను జాలగా దీవించుచుఁ
 దాళి మీఱంగ మిదిని । నానందించుచుండు రామరామ॥ 39
 రురీతి కొన్నినాళ్లు । జరిగినను ఘోరమరవృత్తయైన
 మీటి వృద్ధావృషింను । మంచుమను జేరు శ్రీరామరామ॥ 41
 కన్నులును గానలేక । వీనులును మున్నుపలఁ బసఁగకార
 కన్నుఁదానెఱుంగలేక । మే నెల్ల పడఁబడుచు రామరామ॥
 బహువిధములఁ దొందుచు । మంచుమనుఁబడి మలయను
 దొర్లుచు-నిహజుమగు రోగములను । అని కష్టభరియగు॥ 42
 కఘవారపై కృపములను । శ్లేష్మములు మురీతముగ నుప్పుచు
 నవరిమివమై కన్నులఁ । జిహ్వయును నాక కయె రామ॥ 43
 కింకరు ల్పచ్చి నిరిచి । రమ్మంచు జరికించి పిలువగానె
 యింక నెట్లనుచు నేడ్చి । ప్రాణము ల్విడుచుఁగద రామ॥ 44
 పెండ్లామును॥ చిడ్డలు॥ । ఆమీదఁ బీనుఁగని యేడ్పుచుండ్రు
 కడ్లఁ జూచెదరు గాని । బ్రతికింపఁగాలేరు రామరామ॥ 45

కాటిలోగాల్చివేయ । వలెఁగాని పాటించి నిలుపరయ్యా
 యేటి కీపోరాటము । సంసార బూటకము రామరామ॥ 46
 మాయలోకం బంచును । మదినొచ్చి మాయకార్యములు రోసి
 నీయెడను మదినిల్పినఁ । గడతేరు నెవఁడైన రామరామ॥ 47
 ధనము నిత్యంబుగాదు । తా నెంతఁ దాచినను గూడరాదు
 మనసు భ్రాంతియును బోదు । ఘనమాయ మహిమలను రా॥
 తిరుపతులు మొదలుగాను । యాత్రలను దిరిగి సేవించినాను
 బరమాత్మ నెఱుఁగరాదు, గురుకృపను బడయకయె రామ॥49
 వైరాగ్యభావమునను । గురుపాద వనజములు చేరి తాను
 గురుఁడె దైవం బంచును । మది నిల్పి గుఱిమీఱ రామ॥ 50
 తలిదండ్రీ గురుఁ డంచును । నమ్ముకొని తప్పకే పూజసేసి
 తెలియవలె సుజ్ఞానము । ఘనమైన తెలివితే రామరామ॥ 51
 పంచభూతంబులందు । నొకటొకటి పంచవలె వేఱుగాను
 బంచీకరణము దెలిసి । తెలియవలె భావంబు రామరామ॥ 52
 ఆదికాలంబునందు । బ్రహ్మంబు నంబరాకారముగను
 నేదియును నంటలేక । నిర్గుణంబై యుండె రామరామ॥ 53
 ఆ నిర్గుణంబందున । జనియించె నవ్యక్తమను మాయయుఁ
 బూనియవ్యక్తమందు । మహాతత్త్వభూతంబు రామరామ॥ 54
 ఆ మహాతత్త్వంబున । నుదయించె హంకారమును దానిచే
 వేమరును గలిగె మూఁడు । గుణములును వేడ్కతో రామ॥

మఱియు నీమూఁటియందుఁ బంచతన్మాత్రలును బుద్ధై నవియు
 నెఱుఁగంగ భూతసంజ్ఞ । ప్రఖ్యాతి నెగడె శ్రీరామరామ॥ 58
 గగనంబులో సగంబు । జ్ఞాతయై కరమొప్పఁ దగ సగంబు
 నగణితంబున నాలుగై । భూతముల యంశమున రామరామ॥
 వాయువునఁగలసి మనసు । నాయె ఘనవహ్నిలోఁగలసిబుద్ధి
 శ్రీయుతంబుగ నీటను । గలసియును జిత్తమౌ రామరామ॥ 58
 ముఱమొప్ప ధరణిగలసి । హంకారమును నయ్యె నివియైదును
 బదిలమౌ నాకాశము । పంచకము పరఁగె శ్రీరామరామ॥ 59
 గాలిలోపల సగంబు । దానంబుగా నయ్యె మఱి సగంబు
 పాళి మీఱఁగ నాలుగై । సంతతము భాసిల్లె రామరామ॥ 60
 ఆకాశమునఁగూడి స । మానంబునాయె మఱి యగ్ని నొకటి
 ప్రాకటంబుగఁ గూడియు । వ్యానమైపరఁగె శ్రీరామరామ॥ 61
 జలములో నొకభాగము । గూడుకొని యిల నపానంబాయెను
 దలపంగఁ బృథివిఁ గూడి । ప్రాణమై దనరు శ్రీరామరామ॥
 ఇది వాయుపంచకంబు । ఇఁకనగ్ని యింపుతోడుత సగంబు
 ముఱమొప్పఁ జక్షు వగుచు । జెలువొందె ముఖ్యముగ రా॥ 62
 చక్కఁగా సగభాగము । నాలుగై చక్కఁగా నొకయంశము
 మిక్కిలిగ మంటఁగలసి । శ్రోత్రమై మెలఁగె శ్రీరామరామ॥
 మారుతంబందునొకటి । గూడుకొని మఱిత్వక్కునయ్యెనొకటి
 భూరియుధకమునఁ గలసి । జిహ్వయై పొసఁగె శ్రీరామరామ॥

వసుధలో నొకటి గలసి । పూజమై వర్ధిల్లె నీయైదును
 వెన నగ్నిపంచకంబు । మును లెన్న వేడుకను రామరామ॥ 66
 జలములో సగభాగము । రసమగుచుఁ జెలఁగె నాసగమునాల్గు
 తలఁప భాగంబు లగుచు । భూతలము గలసె శ్రీరామరామ॥
 ఆకసంబందు నొకటి । చేరియును నయ్యె శబ్దంబుగాను
 బ్రాకటంబుగ నొక్కటి । గాలిలోపలఁజేరి రామరామ॥ 68
 స్పర్శంబునయ్యె నొకటి । జలములోఁజొచ్చి రూపంబునయ్యె
 గరిమ నొక్కటిభూమిలోఁ । గలసియును గంధమౌ రామ॥ 69
 జలపంచకంబు నిదియు । నికమీద నిలలోన సగభాగము
 తెలియఁగా వాయువయ్యె । నాసగము తేటగా రామరామ॥ 70
 నాలుగై నొకటి గగన । మున జేరి నయమైన వాక్కునయ్యెఁ
 బాలవాయువునొకటి । గలసియును సరగునను రామ॥ 71
 పాణియైమఱియొక్కటి । యగ్నిఁబడిపాదమయ్యెనునొక్కటి
 మానుగా జలము గలసి । గుహ్యమై గానఁబడె రామరామ॥
 ఇదిభూమి పంచకంబు । నీయైదు ముదమొప్పఁబంచకములు
 పదిలముగ నిరువదైదు । తత్త్వములు పరగె శ్రీరామరామ॥
 ఇదిస్థూల దేహమయ్యె । సూక్ష్మంబు నందులోఁ బదియేడును
 గదిసి మూటిని మలినము । చేరినను గారణము రామరామ॥
 అమూఁడు తనువులకును । బై నొకటి యింపుతోఁ జేరగాను
 నేమరక పరమాత్మయై । యిదియొప్పు నెలయ శ్రీరామరామ॥

శ్రీ రామ రామోష్టకము ప్రహరణ

రక్తంబు శ్వేతకృష్ణ । నీలంబు రమ్యమగు నీనాల్గును
 నుక్తవర్ణములమధ్యఁ । దేజమైయుండు శ్రీరామరామ॥ 76
 కర్ణికాకార మగుచు । వెల్గుచును వర్ణస్వరూప మగుచు
 నిర్ణయంబుగఁబురుషుడై । శిఖియగుచు నెగడు శ్రీరామరామ॥
 ఇదె సర్వసాక్షియగును । జ్యోతియగు నిదె నివారకశూకము
 నిది మేరుశిఖరమగు స । హస్తారమిది యగును రామరామ॥
 వటబీజమంత యగుచుఁ । గైలాస వైకుంఠ లోకములకు
 నటసత్త్వలోకాశ్రయ । స్థానమై యమరు శ్రీరామరామ॥ 79
 విమలమౌ యీసాంభ్యము । సూత్రంబు క్రమముగా గురుని
 వలన-భ్రమగుణంబులు రోసియు । నెఱుఁగవలెబ్రహ్మమును॥
 నీలమధ్యంబునందు । బిందువే నిలిచినది గంగయగును
 మేలైన యానీలమే । యమునయై మెలఁగె శ్రీరామరామ॥ 81
 కడువేడ్కతోడ విద్యు । లేఖయును ఘనసరస్వతిరూపము
 విడువకయు నీమూఁడును । నదులగుచు వెలయు శ్రీరామ॥ 82
 మఱి నాదబిందు కళలు । తలపోయు మఱి అకార ఉకారము
 వరుసతోడ మకారము । నీమూఁడు వర్ణములు రామరామ॥ 83
 రూపములు నేక మగుచు । నోంరార రూపమే బ్రహ్మమనుచు
 బ్రాపైన మండలమున । పైవెల్గు బ్రహ్మమై రామరామ॥
 అంగలింగాకారమై । యేకమై సంగమై యుప్పొంగుచు
 మంగళం బగుచుఁ కళలఁ । జెలునొందు మహిమతో రామ॥

పాపమై సూక్ష్మ మగుచుఁ గారణము పై వెల్లువస్తువగును
 రేపుమాపును వెల్గును । దారకము దీపమై రామరామ॥ 86
 ఆఱుచక్రంబులందు । మేలెఱిఁగి యన్యోసమున హంసను
 గూరిమిగనిలిపి నిలిపి । ప్రణవమునఁ గూడవలె రామరామ॥ 85
 ఇడ పింగళను నాడులఁ । నొకటిగా వేడుకను జేసిపైనఁ
 జూడవలె నడిదారిలో । మనసైనచోద్యములు రామరామ॥ 88
 గట్టిగా నాసికంబు । నేత్రములు కరములను మూసి దృష్టి
 దిట్టముగ బొమ్మలనడుమఁ । జూడవలె దీరుడై రామరామ॥ 89
 చూడఁ జూడంగ నచట । చోద్యమ్ము లాడనాడను దోచును
 వేడుకను నాదములును । బది తాను వినవలెను రామరామ॥
 దండి యొంకారరవము । విని మహాపండువెన్నెల బైటను
 నుండుముద్దులబాలను । గొఁగిటను నుంచవలె రామరామ॥ 91
 పునముగా నీ షణ్ముఖి । ముద్రలో మనసు నిల్వినయోగికి
 జననమరణంబు లేని । నీరూపు కననాసు రామరామ॥ 92
 తుద ముక్కుపై దృష్టిని । నిలిపియును ముదముతోఁగుంభిం
 చియుఁ-జెదరకయు సమముగాను । జూచినను మదినిల్పు రా॥
 రెండైన యక్షరముల । కీలెఱిఁగి నిండుగా రతిచేయుతే
 దండిగా రేచకంబు । పూరకము దారి యగు రామరామ॥ 94
 వాసిగా నగ్నిశిఖను । మదినిల్పి చూచునది భేదరియగు
 భాసురంబుగను దార । నరకంట్లఁ బైఁజూడ రామరామ॥ 95
 భూమధ్యమునకుదిగువ । గనుగొన్న పున్నమయమవసచూపు
 ప్రేమతోఁ జూడ నిదియు । శాంభవికిఁ బ్రియమగును రామ॥

ఎన్నిచూపులు చూచిన । నీపాద చిన్నెలను మది నిల్పియుఁ
పన్నుగా ధ్యానించిన । సుజ్ఞాన భావుడౌ రామ॥ 97

అఱుమూడును మూసియు । నాదముల నంతుతానెఱిగినిన్ను
జేరి సర్వంబు మఱచి । యుండవలె దీనుడై రామ॥ 98

ఈరేడు లోకములను । దానగుచు నింపుతో నెమ్మనమున
నారూఢిగాఁ తలఁచినఁ । బరిపూర్ణ మదియె శ్రీరామ॥ 99

సర్వభూతంబులందుఁ । దానగుచు సమదృష్టితోఁ జూచుచు
నిర్వికల్ప సమాధిని । నిలువవలె నిక్కముగ రామ॥

పూర్వ జన్మంబునందుఁ । తాజేయు పుణ్యంబు లేక యున్న
సర్వకాలంబు గుఱిని । మదినిల్పఁ జాలునే రామ॥ 101

పరసతిని గన్నయపుడే । తల్లిగా భావింపవలెఁ దెద్దలఁ
దర్శనముచేయునపుడే । బ్రహ్మమని ధలఁచవలె రామ॥ 102

వసుధ రుల్లారిలోను । శ్రీతోటవంశమున నరసింహుఁడు
పొసఁగ శ్రీయెఱుకలాంబ । ప్రఖ్యాతిఁ బొందిరిల రామ॥ 103

అయిరువురకుఁ బుట్టితి । సుజ్ఞాన మందితిని భక్తజనుల
దయ చెలంగఁగవేంకట । నరసింహ దాసుడను రామ॥ 104

అందముగఁ జిననాగయ । దాససన్మందిరంబున వెలసియుఁ
బొందుగా భక్తజనులఁ । బ్రోచితివి భూరికృప రామ॥ 105

ఈ శతకమెవరు విన్నఁ । జదివినను నింపుతోడను వ్రాసినఁ
వాసిగను భాగ్యములును । నీదయను వర్తిల్లు రామ॥ 106

శ్రీ రామరామ శతకము సంపూర్ణము.

శ్రీమద్రామాయణ గొబ్బిపాట

అభిరామము - అదితాశము.

శ్రీః ముగా మునిదివ్య ! చారిత్రా మృతరసము
సారయశో దాయకము ! గౌరవసం ధాయకము॥

దారుణిమం డలమందుఁ । దనరారు నయోధ్య
సూరకులో ర్విపతులు । సౌంపుగనే లుదురందు॥

శ్రీ॥

ఆనగరం బఱువదివే । లబ్ధంబుల్ దశరథుడు
శౌనికబా లనచేసి । పుత్రులన ల్వరబడసె॥

శ్రీ॥

దశరథభూ కాంతునరుఁ । దనయుండై రాఘవుడు
శశిధరుని విలుద్రుంచి । జానకినిం బెండ్లాడె॥

శ్రీ॥

జనకునివా క్యముపరిపా । లనసేయం గనురాముం
డనుజునితో జ నకితోఁ । జనుదెంచె॥ వనమునకు॥

శ్రీ॥

తై కేయీ నందనుడు । కాకుత్స్థా గ్రణిఁజేరి
సాకేతం బేలుమని । నన్నుతిచే రాఘవుని॥

శ్రీ॥

భరతునిప్రా ర్థనమునకుఁ । బద్మాక్షం డియ్యకొని
భరతునకా నందముగఁ । బాదుకల॥ దానిచ్చె॥

శ్రీ॥

అన్నకుమా టుగవాని । నతిభక్తి నెన్నుచును
బన్నుగబ ట్టముగట్టి । భరతుడురా జ్యమునేలె॥

శ్రీ॥

రక్కసియా శూర్పణఖ । రామునిమో హించఁగను
గ్రక్కునరా మానుజుడు । కామినిభం గముజేసె॥

శ్రీ॥

దానవిభం గమురీతిఁ । దానవనా ఘండు విని
 జానకిపై మోహముతోఁ । గాననము నకు వెడలె॥ శ్రీ॥
 నాపిగనా రావణుడు । వేసమును ధరియించి
 హనుతయొం టరినుండ । మోసముచేఁ గొనిపోయె॥ శ్రీ॥
 అలలనా మణిరీతి । నంత జటాయువుదెల్పి
 కూలగనే సంస్కారం । బోలినిరా ముడువేసె॥ శ్రీ॥
 వనరుహలో చనుఁ డపుడు । కనకాంగిఁ గనిపెట్టి
 వనమధ్యం బుననేగ । హనుమంతుఁ గనెనంత॥ శ్రీ॥
 చని నుగ్రీ పునిసఖ్యం । బునవారిఁ దునుమాడఁ
 దనయాజ్ఞఁ హనుమంతుం । దునుసీతఁ గనెలంక॥ శ్రీ॥
 అంతట మారుతిలంకఁ । నగ్నికినా హతిచేసి
 కాంతనుచీ ద్మోనిరాజ । కాంతుని సన్నిధిఁజేరె॥ శ్రీ॥
 అంచితవం దనములుగా । వించుచుచూ కాంతునకు
 గాంచితిబిం బోషినిలం । కాపురమ దని పల్కె॥ శ్రీ॥
 వారిజనే త్రనుగనిన । వర్తనమం తయుఁదెలిసి
 వారిధిపై భూవరుడు । వంతెనను గట్టించె॥ శ్రీ॥
 హవరపే నాయుతుడై । భానుకులే కుడురాఁగా
 నానవులం బుధిక్కొల్పె॥ శ్రీ॥
 భనుజేంద్రుం దనిసేయ॥ శ్రీ॥
 భనుచునం తటఁకుంభః । కర్ముడుదాఁ జనుదెంచి
 భనుజేంద్రుం దనిసేయ॥ శ్రీ॥

